

Конституційний Суд України
вул. Жилянська, б. 14
01033, м. Київ

Суб'єкт права на конституційне звернення: Товариство з обмеженою відповідальністю «КАПА-07»

ЄДРПОУ 35029589, Інд. Под. № 350295824120,

Адреса: Першотравнева 13/10, 58001, м. Чернівці, Україна

надалі ЗАЯВНИК, посилаючись на порушення конституційного права неперушності приватної власності, так як і права володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та подальшою пасивністю системи господарських судів України, керуючись пунктом 2 статті 150 Конституції України, пунктом 4 статті 13, статтею 42 та статтею 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» заявляє клопотання щодо офіційного тлумачення положень статті 111²¹ Господарського процесуального кодексу України (надалі ГПК України) у взаємозв'язку з положеннями статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України.

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні: Заявник вважає що Вищим Господарським судом України відмовою на підставі статті 111²¹ Господарського процесуального кодексу України у допуску справи № до провадження Верховного Суду України порушені конституційні права Заявника які базуються на нормах Конституції України закріплених положеннями статті 41 Конституції України і статті 125 Конституції України. В даному випадку порушені норми захисту прав і свобод людини і громадянина судом які у відповідності до офіційного тлумачення ст. 55 Конституції України та ст. 64 Конституції України рішенням Конституційного Суду України N 9-зп від 25.12.1997р. не можуть бути обмежені. Застосовуючи термін «право на захист судом» Заявник має на увазі своє право вимагати від уповноважених органів примусового застосування засобів реагування до порушників конституційних прав закріплених у статті 41 та статті 125 Конституції України.

Підстави для подання звернення про необхідність в офіційному тлумаченні:

Після протиправного порушення умов договорів укладених між Заявником та Відповідачем - ВАТ та подальшим привласненням Відповідачем майна яке є власністю Заявника, 22.05.2012р. Заявник звернувся до Господарського суду Тернопільської області з позовом про відшкодування грошових коштів привласнених Відповідачем а також про відшкодування втрачених доходів внаслідок невиконання договірних зобов'язань. Втім Господарський суд області ні у термін встановлений ГПК України ні взагалі до дати подання даного звернення так і не розглянув по суті позовну від 22.05.2012р. З метою проведення належної судової процедури господарськими судами України, Заявник на протязі часу від дати подання позову 25.05.2012р. і до дати даного звернення апелював в наступні судові інстанції:

- В Господарський суд області з позовною заявою від 22.05.2012р.
- В апеляційний господарський суд з апеляційною скаргою від 5.06.2012р.
- В Вищий Господарський суд України з касаційною скаргою від 19.07.2012р.
- В Верховний Суд України з заявою від 2.10.2012р. про перегляд ухвал господарських судів України.
- Безпосередньо в Судову палату у господарських справах Верховного Суду України з заявою від 14.01.2013р.

Однак жодна з перелічених судових інстанцій не розглянула Позов від 22.05.2012р. по суті. З означеного слідує висновок, що переліченими органами загальної юрисдикції України Заявник був позбавлений можливості застосувати своє процесуальне право, як встановлену і забезпечену нормами господарського процесуального законодавства можливість учасника процесу діяти певним чином і вимагати певних дій від суду або через суд від інших учасників процесу в межах порушення провадження у справі про відшкодування майнової шкоди завданої Заявнику. Заявник може набути можливостей застосувати свої конституційні права у відповідності з положеннями статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України лише після відкриття провадження у справі на підставі заяви Позивача, з якою він звертався за захистом свого права до господарських судів України та до Верховного Суду України. Таким чином Вищим Господарським судом України відмовою на підставі статті 111²¹ Господарського процесуального кодексу України у допуску справи № до провадження Верховного Суду України так само як і Верховним Судом України який 23.01.2013 листом № який керуючись розділом XII² ГПК України відмовив Заявнику у розгляді його звернення від 14.01.2013р., порушені норми конституційного права зафіксовані у статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України. Таке діловодство знаходиться в прямому неважені закріпленого в ст. 55 Конституції України права на судовий захист та аналогічних норм міжнародного захисту прав людини закріплених в Декларації Прав Людини.

На підставі викладеного Заявник звертається до Конституційного Суду України з цим зверненням і просить Конституційний Суд України відкрити конституційне провадження у справі і винести рішення про офіційне тлумачення статті 111²¹ ГПК України у взаємозв'язку з положеннями статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України. Існуюча на даний час можливість Вищого Господарського суду України на підставі статті 111²¹ ГПК України відмовляти у перегляді справи Верховним судом України є порушенням конституційних прав закріплених статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України які відповідно до статті 64 Конституції України не можуть бути обмежені.

Предмет необхідного тлумачення: Заявник вважає, що існує наявність неоднозначного застосування положень Конституції України викладених у статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України яке призвело до порушення конституційних прав і свобод зафіксованих в зазначених статтях. Офіційне тлумачення вказаних положень Конституції України є

необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначної судової практики щодо можливостей Вищого Господарського Суду України на підставі положень статті 111²¹ ГПК України але всупереч положенням вищезазначених статей Конституції України відмовляти у допуску справи до провадження Верховним Судом України.

- В одному випадку – Вищий Господарський Суд України в власній ухвалі від 30.10.2012р. по справі № [] дотримується вимог Закону України і своєчасно відповідає на подану скаргу, але на підставі статті 111²¹ ГПК України відмовляє у допуску справи до провадження Верховного Суду України.
- В іншому випадку – Вищий Господарський Суд України нехтує положеннями статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України які гарантують суб'єктам судочинства наступні права:
 - Право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та право непорушності приватної власності.
 - Право на розгляд справи системою судів загальної юрисдикції включаючи право на звернення до Верховного Суду України як найвищого судового органу у системі судів загальної юрисдикції.

Така ситуація коли Вищий Господарський Суд України відмовляє у допуску справи до провадження Верховного Суду України, аі Верховний Суд України відмовляє у розгляді справи по суті призводить до порушень прав громадянин при реалізації його прав закріплених у статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України Отже, саме з метою забезпечення реалізації та захисту конституційних прав громадянина та, взагалі, визначення вірного застосування статті 111²¹ ГПК України, враховуючи актуальність цього звернення в світі законодавчої неврегульованості, необхідно:

1. Надати офіційне тлумачення положень статті 111²¹ ГПК України у взаємозв'язку з положеннями статті 41 Конституції України та статті 125 Конституції України, пояснивши також терміни розгляду судами загальної юрисдикції справ по суті.
2. Витребувати усі необхідні додаткові документи з Верховного суду України та визнати необхідність перегляду касаційної скарги Заявника до Судової палати у господарських справах Верховного суду України від 14.01.2013р. з метою повністю задовільнити позов Заявника від 22.05.2012р. Сума позову на дату подання до Конституційного суду України складає: _____ рн.
гривень, _____ коп.). Розрахунок суми позову додається нижче.